

Úvod: B. Smetana: Vltava /4 minuty/

Milí přátelé, vítám vás, vítám maminky, táty, babičky a dědečky.

V úvodu organizační informace: shromáždění máme dnes do 16 hodin, potom se rozejdeme.

Přijala jsem Velikonoční výzvu k organizaci tohoto shromáždění na podporu obnovy rodiny a vzkříšení národa.

Tento rok je významný pro náš národ, na podzim budeme slavit 100 let vzniku státu. Je významným i po druhé stránce, ale ta už není tak hezká. Letos má dojít k ratifikaci Istanbulské úmluvy a k přijetí Dublinu IV. a tomu chceme zabránit.

Nejde o demonstrace, ale o shromáždění těch, kteří chtějí jednat, zachovat tradiční rodinu a naše tradice. Jít cestou práce a výchovy dětí. Proto jsem to nazvala shromáždění, protože jde o předání informací, sjednocení a obnovu našich rodin, vzkříšení národa, zachování tradiční rodiny a tradic.

Naše společnost je různorodá, jsme ateisté, věřící, podporujeme různé strany a hnutí. Je založena na křesťansko-židovských základech. Dnes stojíme u tak krásné památky, je to Čestný sloup Nejsvětější Trojice, památky UNESCO, která vznikla před 300 lety jako poděkování ke cti a slávě Boha všemohoucího za vyslyšení vroucích proseb a ukončení moru.

Ale nyní jde o nás o všechny, o naše děti.

Jak se vše bude vyvíjet, záleží na každém z nás. Máme možnost se aktivně zapojit a společnými silami dosáhnout zdárného cíle. Jeden člověk nic nezmuže, každý jsme kapkou, ale i to moře se skládá z množství kapek. Právě proto jsem na úvod vybrala Smetanovu Vltavu, i ten potok začíná 1 kapkou a mění se v hučící řeku. Dnes se tato shromáždění konají i v Praze, Brně, Ostravě, Zlíně, Uherském Brodu, Opavě. V Hradci Králové jdou mámy aspoň s peticemi. Zjistily to včera, tak se více nestihne, ale je důležité začít, nějak, než nijak. Bude udělaná reportáž z těchto míst., takže lidé, se dozví více.

V jednotě je síla. Každý jsme tou kapkou živé vody do naší společnosti, která začíná být otrávená nařízeními, smlouvami, dohodami, úmluvami.

Tyto 2 smlouvy se týkají naší budoucnosti. Našich dětí, rodin, našeho života.

Využíváme všech zákonných možností, co nám nabízí ústava. Petičního práva podle čl. 18 listiny základních práv a svobod a využití možnosti svodně vyjádřit svůj názor podle čl. 17 zákona č. 58/1990 sb.

Podářilo se nám na dnešní den nachystat i petici na zachování tradiční rodiny a odmítnutí ratifikace Istanbulské úmluvy. Máte možnost ji podepsat.

Nyní si na chvíli pustíme trochu hudby.

Chovejte mě má matičko

O toto krásné slovo máma, maminka, mamulka, táta, taťka, tatínek bychom měli přijít?

Proč? Důvod je v istanbulské úmluvě, kterou si přiblížíme:

Definuje rod – ne jako ženský a mužský, ale jako sociálně společenský konstrukt, který v zásadě nesouvisí s biologickou realitou.

Pod rouškou prevence násilí proti ženám Sobotka podepsal Istanbulskou dohodu, která jako např. ve Finsku a Norsku umožňuje speciálním sociálním službám vloupat se do domů a bez soudu na bázi tzv. „prevence“ krást děti z jakékoliv rodiny, školy či školky jenom proto, že užívají výrazy jako máma a táta a ne rodič. Ukradené děti potom kočují mezi tzv. adoptivními rodinami homosexuálů a sadomasochistů. Současně existuje přísný zákaz medializace rodinných tragedií, sebevražd a tyranizování dětí, ukradených těmito sociálními službami. Přesto se v Norsku během jednoho roku dostaly na veřejnost informace o 59 ukradených dětech, které spáchaly sebevraždu. Matky ukradených dětí ze zoufalství propadají alkoholu, narkotikům a páchají sebevraždy. Gender ideologie zavádí tzv. práva, podle kterých má dítě „právo“ si určit, zda je děvčetem nebo chlapcem. Rodiče mohou být kontrolním orgánem GREVIO, vytvořeným českou vládou, trestáni odnětím dítěte například i za to, že dítě pravdivě řekne, kým skutečně je, a ne tím, co mu do hlavy naprogramovali gender ideologové. Školní osnovy na všech stupních vzdělání už budou programovat výuku a tréninky s cílem vtělovat tuto gender ideologii nejen do myšlení dětí a mladé generace, ale i do jejich způsobu jednání, aby tak byly vykořeněny tzv. zastaralé „stereotypy“. Za stereotypy je pokládáno například to, že žena zaujímá v rodině roli matky a muž roli otce. To už je podle genderu nedovolený stereotyp, který má za následek tzv. domácí násilí. V

podstatě zdravá rodina, která na těchto tzv. stereotypech funguje, je už podle nové ideologie mimo zákon. Mechanismem GREVIO bude nucena, aby tyto stereotypy vykořenila, jinak jí budou děti odňaty. Pod **rouškou tzv.** odstranění domácího násilí..

Dalším bodem je legalizace migrace z důvodu pohlaví, to znamená, že každý migrant může požádat o azyl, když se označí za pronásledovaného kvůli rodové identitě. Na závěr protiprávní tečkou je, odevzdání pravomocí a dozoru nad dodržáním této smlouvy neziskovkám. Istanbulská úmluva dokládá povinnost vyškolit a vycvičit jednotky, které budou držet nad rodinami odborný dozor, zasahovat do domácností a rozhodovat o výchově našich dětí.

Máme děti? Máme. Jsou naše? Jsou.

Nebo chcete takovou změnu?....

Lvice brání svá mláďata, natož taková bachně.

Budeme bránit své děti?.....

Ano, protože děti Jsou našim motorem pro žití, radostí i starostí, jsou naší láskou. Jen rodiče ví, kolik dá práce, než se naučí jíst, mluvit, chodit. Děti patří rodičům a ne státu.

Souhlasíte?.....

Poslechneme si slova moudrého muže. Jana Wericha.

Werich: o svobodě

Další věc, co čeká náš národ, je přijetí úpravy Dublinské smlouvy, již po IV.

Vloni na jaře předložila Evropská komise návrh *Směrnice stanovující kritéria a mechanismy povinné pro každý členský stát EU v otázce přijímání a usazování migrantů na svých územích (tzv. Dublin IV)*. O jejím obsahu běžný občan naší země neví nic. Návrhy Bruselu ve svých důsledcích katastrofálně ohrožují budoucnost naší země. Zde jsou pouze ty nejzávažnější:

- Je navržen tzv. „opravný relokační mechanismus“, který bude automaticky spuštěn okamžitě, když se „jedna ze zemí EU bude potýkat s nepřiměřeně vysokým počtem žádostí o azyl“.

- **Pokud jedna země přijme žádosti o azyl přesahující „150 % referenčního množství“, budou další migranti automaticky a povinně usídlováni v jiných státech EU.**
- **Referenční množství bude stanoveno na základě klíče, v němž 50% váhu bude mít velikost populace země, 50% váhu celkový HDP země.**
- **Členský stát má možnost se „dočasně relokačního mechanismu neúčastnit. V takovém případě musí za každého migranta zaplatit ve prospěch státu, který žadatele namísto něho přijal, 250 000 eur“ což je 6 250 000 Kč**
- **Navrhuje se tříleté přechodné období, po které „budou přednostně vytěžovány ty členské státy, které se zatím na přijímání migrantů nepodílely“.**
- **Směrnice stanoví povinnost přijmout na své území ostatní členy rodiny migranta, který byl v daném členském státě přijat**
- **Pro účel „vypořádání žádostí o azyl“ je zřízena nová Agentura EU pro azyl, která je odpovědná „jedenkrát ročně informovat Evropskou komisi“.**

Obludnost celého systému stěhování národů a kultur je, že státy budou zodpovědné za to, že mu neutečou jinam a pozor: z migrantů, ba dokonce i těch, kteří obdrží azyl, se stanou občané druhé kategorie, protože pro ně nemá platit právo volného pohybu po EU a pracovního uplatnění v zemích Schengenského prostoru.

Je to dobré?...Líbí se Vám taková úprava?

A česká politika k tomu mlčí. O čem ještě můžeme rozhodovat, když už ne o tom, s kým budeme žít v naší zemi? Naši občané nejsou informováni o hrozbě s tak závažnými důsledky. Nemají právo k něčemu takovému vyjádřit svůj názor.

Máme zdravý rozum, který by nám měl velet: v rozhodování o tom, komu bude dovoleno žít s námi, na našem území. Musíme o tom rozhodovat pouze my sami. A pokud ne, máme právo i povinnost rozhodnout, zda nejít vlastní cestou i za cenu skromnosti.

Po takových zprávách, trochu léku v hudbě:

Ach synku, synku....

Ano, kolečko se nám polámalo, máme co spravovat.

Takže nás čeká práce, hodně práce, informovat druhé, být aktivní. Dříve než bude pozdě. Protože, jak se říká, pozdě Bycha honit. Potom nám teče do bot a jen vzdycháme „Bože pomoz mi“.

Je to tak?.....

I ten největší ateista si tak povzdechne

Je to tak?.....

Dnes můžeme ještě předejít mnohému. Dnes můžeme říci: „Bože pomoz nám“, protože je to velké sousto. Vše je možné, kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody., proto hledejme způsoby.

Souhlasíte?.....

Takže ve svobodě, kdo chce, může v duchu, kdo chce, šeptem, vyslovit tuto prosbu již nyní:.....

Dnes máme velikonoční pondělí, abychom svátky mohli slavit také další roky, musíme se o to zasadit.

Co vy na to?.....

Nečekat, že to udělá druhý, to nefunguje, sám, nyní teď a ostatní se přidají.

Dáme to?.....

Zvládnem to?....

Nyní mám pro vás i překvapení. Mnozí z vás poslouchají svobodné rádio a jistě znají biskupy z byzantského katolického patriarchátu. Na jejich popud vznikla tato Velikonoční výzva a já osobně jsem za ně vděčna, že nás na takové smlouvy upozornili. A upozorňují již více než 2 roky.

Dnes jim můžeme za toto poděkovat. Takže je zvu k mikrofonu, aby nám řekli pár slov.

Cestu známe, je to cesta informací, petic, setkání, cesta práce.

Úmyslem je dosáhnout cíle a to není za jedno setkání.

Proto mám v úmyslu dělat tyto shromáždění každou první neděli v měsíci, ve stejný čas, zde, se stejným úmyslem.

Uvítali by, jste to?.....

Bude možnost podepisovat petice a získat další informace.

Takže za měsíc 6. Května ve stejný čas zde. Budu se na vás těšit, zase můžeme někoho pozvat.souhlasíte?.....

Můžete příště přivést nebo poslat přátele, přijít se povzbudit na mysli, že nejsme sami, že je nás mnoho.

Můžeme jít také intenzivnější cestou, protože času je málo a další variantou je, že by pouze stánek byl každou neděli, to by se už musel někdo další zapojit a pomoci, pokud máte zájem, můžeme to zorganizovat a udělat takovou stráž + vaše osobní aktivita sbírat podpisy ve vašem okolí. Kdo má zájem, tak ať počká, domluvíme se.

Děkuji všem, kdo aktivně pomohli u stánků, pořádkové službě, a přeji krásný zbytek dne.

Na rozloučení

Hymna